

66. møde.

Onsdag den 3. marts kl. 13.

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler indenrigsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om børnetandpleje og

forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Medlemmer af folketinget Vivike, Gunhild Due og Morten Lange har meddelt mig, at de ønsker skriftligt af fremsætte:

Forslag til lov om erhvervsmæssig udnyttelse af forekomster i jorden.

Udvalget angående forslag til lov for Grønland om erhvervsmæssig uddannelse har afgivet tillægsbetænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Medlem af folketinget Niels Helveg Petersen har meddelt mig, at han ønsker til statsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Hvilke regler følges af den danske regering med hensyn til videregivelse af vigtige oplysninger om udviklingen i markedsforhandlingerne?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets spørgetid onsdag den 10. marts 1971.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om børnetandpleje.*

I 1959 blev der efter kommunal henstilling nedsat en kommission, der skulle afgive betænkning om retningslinjerne for den fremtidige skolebørnstandpleje og eventuelt anden børnetandpleje. Kommissionen afgav betænkning i 1966 og foreslog en obligatorisk, offentlig, forebyggende og behandlende børnetandpleje gennemført overalt i landet, således at gennemførelsen i videst muligt omfang blev overladt til kommunerne. Staten skulle efter betænkningens forslag refundere 50 pct. af kommunernes lønudgifter. Kommissionen mente, at den eksisterende skoletandpleje burde udbygges, før der blev taget skridt til indførelse af obligatorisk småbørnstandpleje overalt, selv om der ud fra en logisk og faglig betragtning burde begyndes med spædbørns- og småbørnstandpleje.

Da betænkningen forelå, var ca. halvdelen af landets undervisningspligtige børn omfattet af en skoletandplejeordning med regelmæssige tilsyn og tandbehandling.

Der var imidlertid en ikke ubetydelig mangel på tandlæger, hvilket kunne vanskeliggøre forslaget praktiske gennemførelse. Dertil kom, at man på dette tidspunkt var i færd med forberedelsen af kommunalreformen og i sammenhæng hermed en omlægning af refusionssystemet. Tidspunktet var derfor ikke særlig belejligt til at pålægge kommunerne nye opgaver. Ændringen i den kommunale struktur og etableringen af langt større kommuner ville efter indenrigsministeriets opfattelse i sig selv indebære et yderligere skridt i retning af at bringe flere børn ind under en systematisk tandplejeordning.

Den 4. juni 1970 vedtoges her i tinget en beslutning, hvori folketinget opfordrer regeringen til — efter forudgående forhandlinger med de kommunale organisationer — at fremsætte forslag til lov om offentlig forebyggende børnetandpleje. Under udvalgsbehandlingen af forslaget til folketingsbeslutningen gav jeg udtryk for, at vi i indenrigsministeriet — efter kommunalreformens gennemførelse — arbejdede med et lovforslag, på grundlag af hvilket forhandlingerne meget snart ville kunne indledes.

Siden 1966 har forholdene udviklet sig i gunstig retning for gennemførelse af en ordning, der gør det obligatorisk for kommunerne at sørge for, at alle børn i den undervisningspligtige alder får forebyggende og behandlende tandpleje. I kraft af kommunesammenlægningerne vil flere børn efterhånden komme ind under systematisk tandpleje. Så vidt jeg ved, ordner man sig noget forskelligt i de ny storkommuner med hensyn til tilrettelæggelsen af denne udvidelse, men det skulle være et overgangsfænomen. En forbedret udligningsordning mellem kommunerne og selve det faktum, at kommunerne er blevet større og mere økonomisk bæredygtige, bevirker, at det findes rimeligt fortsat at lade dem selv bære udgifterne.